

ע"פ 68854/03-18 - שאול בצון - בעצמו נגד עירית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 68854-03-18 בצון נ' עירית תל-אביב-יפו

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	שאול בצון - בעצמו
נגד	עירית תל-אביב-יפו
משיב	ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים (כב' השופט ש. איזקסון) לפיו הורשע המערער על פי הודאתו בנסיעה בנת"צ והוטל עליו הקנס המקורי בסך 500 ₪.

הרקע

נגד המערער ניתן דוח תנועה בגין נסיעה בנת"צ. המערער ביקש להישפט וזומן ביום 29.3.18 לבית משפט קמא. בדיון בהקראה לאחר שבית משפט קמא קרא למערער את כתב האישום, הודה המערער בכך שנסע בנת"צ אולם לדבריו נסע בעזרת הוויז ונכנס בטעות לנת"צ.

המערער הורשע על פי הודאתו. בטיעוניו לעונש עתר המערער לבית משפט קמא להתחשב בנסיבותיו האישיות בעובדה שהוא סטודנט ואיננו עובד ואמו חולה, יש לה נכות בשיעור של מאה אחוז.

בית משפט קמא הטיל על המערער את הקנס המקורי וקבע כי הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים.

להלן טיעוני המערער

1. הפרוטוקול תומצת יתר על המידה ומרבית טיעוניו של המערער אינם מופיעים בו.
2. המערער איננו תושב תל אביב, הגיע לעיר בהכוונת הוויז, נכנס בטעות לנתיב הנת"צ ויצא ממנו במהירות האפשרית כאשר גילה את טעותו.
3. בית משפט קמא קטע את דבריו, הן כאשר ביקש להסביר את טעותו והן כאשר פרט את נסיבותיו.

האישיות הקשות.

דין והכרעה

אין מחלוקת עובדתית במקרה דנן.

המערער מודה כי הוא נסע בנתיב תחבורה ציבורית. לדבריו הוא איננו תושב תל אביב ומאחר ואיננו מכיר היטב את העיר, הוא נסע בהכוונת אפליקצית וויז. כאשר הגיע לרח' דיזינגוף, שם בוצעו עבודות בכביש, גילה כי הוא נכנס בטעות בנתיב תחבורה ציבורית ומיד לאחר שגילה זאת, יצא מהנתיב.

המערער הורשע על פי הודאתו בנסיעה בנתיב ציבורי, אולם הוא עותר להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה וכן בנסיבותיו האישיות, היותו סטודנט אשר איננו עובד ואשר אמו חולה נכה ולבטל את הקנס הכספי שהוטל עליו.

העבירה בה הורשע המערער הינה עבירה של אחריות קפידה ועל כן העובדה שהמערער לדבריו עבר את העבירה בטעות, איננה משמשת לו כהגנה.

גם העובדה שהמערער איננו מכיר את האזור בו נסע, איננה משמשת הצדקה לביצוע עבירה מאחר והיה עליו לנקוט במשנה זהירות.

לא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בפסק דינו.

נסיבותיו האישיות של המערער אינן חריגות ואין בהן כדי להצדיק הפחתה מהקנס המקורי.

הלכה פסוקה היא כי רק במקרים חריגים ביותר, רשאי בית משפט להפחית מהקנס המקורי.

הפחתה כשגרה מהקנס המקורי תעודד התדיינויות מרובות בתיקים הללו בבית משפט קמא ואף תיצור אפליה בין אותם אזרחים המשלמים את הקנסות נשוא הדוחות במלואם, מבלי לבקש להישפט, לבין אותם אזרחים המבקשים להישפט, למרות שאין להם הגנה ראויה ועותרים להפחתה בקנסות המקוריים.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, בהעדר הצדדים.